

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1088/2020

20.10.2020. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др., због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 280. став 3. у вези става 2. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљених АА, ББ и ВВ (удато ...), адвоката Љубинка Крстића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 526/15 од 22.11.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 459/20 од 16.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 20.10.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ (удато ...), поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 526/15 од 22.11.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 459/20 од 16.07.2020. године у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К 526/15 од 22.11.2019. године, окривљена АА, ББ и ВВ (удато ...), оглашени су кривим због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 280. став 3. у вези става 2. у вези члана 33. КЗ, па им је изречена условна осуда, тако што је утврђена казна затвора од једне године и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљени за време од три године од дана правноснажности пресуде не изврше ново кривично дело. Истом пресудом на основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећена ГГ је упућена да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку, а окривљени су обавезани да суду плате на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, те је одређено да ће о трошковима кривичног поступка бити одлучено накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 459/20 од 16.07.2020. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Краљеву, првостепена пресуда је преиначена само у делу одлуке о кривичној санкцији тако што је другостепени суд

окривљене АА, ББ и ВВ (удату ...) због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 280. став 3. у вези става 2. и члана 33. КЗ, за које су првостепеном пресудом оглашени кривим, осудио на казне затвора у трајању од по шест месеци коју ће окривљени издржавати у просторијама у којима станују уз примену електронског надзора тако да не смеју напуштати просторију у којима станују, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, те је одређено да ће суд, уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусте просторије у којима станују, одредити да остатак казне затвора издрже у Заводу за извршење казне затвора, док је жалба браниоца окривљених одбијена као неоснована, а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљених АА, ББ и ВВ (удато ...), адвокат Љубинко Крстић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљене ослободити од оптужбе да су извршили предметно кривично дело и надокнадити им трошкове кривичног поступка из буџетских средстава суда.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио је списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Бранилац окривљених АА, ББ и ВВ (удато ...) у захтеву за заштиту законитости указује да је другостепени суд прекорачио оптужбу повредивши њен објективни идентитет тиме што је на страни 6. образложења своје пресуде увео бланкетну диспозицију у смислу навођења члана 20. Закона о безбедности и здрављу на раду и окривљене осудио за радњу извршења за коју нису били оптужени, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Објективни идентитет оптужбе и пресуде, према одредби члана 420. став 1. ЗКП, подразумева истоветност описа чињеница и околности које чине обележја кривичног дела, садржаних у чињеничном основу оптужног акта и у чињеничном опису дела у изреци пресуде и ради оцене истоветности врши се поређење чињеничног описа дела у оптужном акту у односу на опис дела у изреци пресуде, а не у односу на чињенична утврђења и закључке изнете у образложењу пресуде, како сматра бранилац окривљених.

Имајући у виду да је изреком другостепене пресуде усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Краљеву, првостепена пресуда преиначена само у делу одлуке о кривичној санкцији, док је жалба браниоца окривљених одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена, а да бранилац изнетим

наводима захтева указује на разлику између образложења другостепене пресуде и чињеничног описа радње окривљених датог у оптужном предлогу, а не на то да постоји прекорачење оптужбе у смислу повреде идентитета оптужбе – оптужног акта и изреке пресуде, то, по налажењу Врховног касационог суда, а насупрот наводима захтева, побијаном другостепеном пресудом није прекорачена оптужба.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљених у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, оценио као неоснован.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљених истиче и то да у чињеничном опису дела датом у изреци првостепене пресуде недостаје бланкетна диспозиција, јер нису означени материјалноправни прописи који регулишу заштиту на раду а од којих зависи постојање кривичног дела и кривице учиниоца, нити су у изреци описане конкретне радње извршења дела, односно саизвршилаштво окривљених чиме је учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Осталим наводима захтева којима се указује да није утврђена узрочна веза између евентуалних пропуста окривљених и довођења у опасност живота и тела људи, нити је дефинисан појам градилишта у смислу члана 280. став 1. и 2. КЗ, као места на коме може доћи до извршења предметног кривичног дела, а посебно када се има у виду да је у доказном поступку неспорно утврђено да се на спорном објекту никакви грађевински радови нису изводили, по оцени овога суда, бранилац окривљених оспорава оцену изведених доказа и таквом оценом утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима које има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, нити због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљених у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправа
Управитељ писарнице
Марина Антонић